

О, не, звъни се тамъ —

за сватбата ни звъни...

(Камбанниятъ звънъ расте. Силниятъ
вукъ, факли и сватбини по всички прозорци,
по всички покриви и въ всички улици.)

Донъ Солъ

Но страй, Сарагоса

гори!

Зернани, повдига се.

И сватбата ни с факели ще бъде!

Дона Солъ

На жертвници е тази сватба!

(Звънъ отъ саби. Вукове)

Зернани, отпуща се на камени
ната беседка.

Мила моя,

отново да застанимъ!

Единъ планинецъ, пририва се, съ сабя
въ ръка.

Тревога, господарю!

аркади — звънъ редъ — се стигатъ къмъ плочада!
(Зернани става.)

Донъ Солъ, бледна.

Какво повдигнете?

Планинецътъ

На помощъ, господарю!

Зернани на Планинеца.

Добре, готовъ съмъ!

Силнии Вукове отбър

Сигртъ! Сигртъ на разбойника!

Зернани на Планинеца.

Ти сабята си дай!

(на Дона Солъ.)

Прощавай, Дона Солъ!